

[Bente Juncker]

mig udmærket, men jeg må da lige sige, at jeg ikke står og beder om flere penge til vejledning. Jeg beder heller ikke som fru Jytte Andersen om, at det skal ind i daginstitutionerne. Det, jeg siger, er, at forældrene skal tage sig noget tid til deres børn. Det er dér, vi starter, og det er altså dér, vi befinder os, før vi kommer til folkeskoleforløbet.

Jeg mener, at drenge lige så godt kan være med ved madlavningen derhjemme, og at pigerne kan reparere cyklen, frem for at pigernes far kan gøre det. Men derudover mener jeg da også, at pigerne skal have lov til at gå med strutskort og gå til dans osv. men i dagligdagen og derhjemme skal vi prioritere, så vi fordeler arbejdsområderne lidt bedre.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Hr. Poulsgaard overrasker jo ikke på nogen som helst måde. Hr. Poulsgaard brillerer gang på gang med overhovedet ikke at interessere sig for den sag, der diskuteres, men at gå på talerstolen og falde over en eller anden. Nu er det tilfældigvis en SF'er i dag, fordi vi vil styre alting.

Pjat og vrøvl! Det her handler om noget alvorligt. Selv den statsminister, som hr. Poulsgaard støtter, tager det her alvorligt. Jeg har aldrig hørt, at det er blevet taget så alvorligt som i dag. Jeg har aldrig oplevet før, at vi her i Folketinget har kunnet blive enige om en dagsorden, hvori der jo ligger, at man nu kan lave positive særforanstaltninger for at komme videre, fordi det ikke går, som det går. Det er et forslag, jeg stillede for 10 år siden, hr. Poulsgaard, så det er en stor dag for mig i dag. Det er det, det handler om, og ikke det pjank med, at vi vil tvinge nogen. Og i øvrigt: hvad er tvang? Alle de kvinder, der går arbejdsløse, mon de går der frivilligt? Er de ikke tvunget ud i arbejdsløshed? Selvfølgelig er de da det.

Må jeg så ikke sige til dem, som forstår det lidt bedre end hr. Poulsgaard, men måske heller ikke helt forstår alligevel: jamen vi havgasser, der igennem årene har råbt og skreget om det her, det er jo ikke sådan, at vi er mandehadere på nogen som helst måde. Tværtimod. Vi holder jo umådelig meget af dem; de skal jo bare indse, at samfundet skal indrettes på andre end dem selv, det skal

også indrettes på, at der er en anden halvdel, som har sit særpræg, uden at vi af den grund altid skal puttes ind i særforanstaltninger og vat og bomuld. Men det er nødvendigt, vi bliver nødt til at gøre det, hvis vi vil vende udviklingen.

Det får jeg aldrig hr. Poulsgaard til at forstå. Forhåbentlig er der andre, der vil forstå det.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Jeg er ked af, at fru Lilli Gyldenkilde bliver så gal. Jeg er nødt til at fortsætte, med risiko for at hun bliver endnu mere sur.

Altså kvindearbejdsløshed, det er også pjat meget af det. Der er en masse arbejde, men der er nogle, der har fundet ud af, at det er dejligt at få supplerende understøttelse til husholdningspenge. Vi kan tage hospitalerne, hvor det er umuligt at få rengøringspersonale. Vi kan tage hele landbrugssektoren, vi kan tage sygehussektoren, der er masser af pladser dér. Vi kan tage arbejdet med at rende med aviser. Der er en masse. Men der er nogle, der hellere vil gå hjemme og få understøttelse.

Det er ret forbavsende, at før i tiden var det de unge, der skubbede de ældre ud. Nu ser det ud til, at det er de ældre, der skubber de unge ud. Jeg ved godt, det ikke er populært at sige det. Så det kan jeg ikke tage alvorligt. Det her er det rene pjat, vi diskuterer.

Det er det rene pjat, og Danmarks Radio kan rose sig af, at man har ligestilling, der er lige mange mænd og kvinder ansat. Vi har en verden, der sulter. Vi har børn, der går sultne i seng. Vi har også det problem, dette globale problem. I dette lille luksusland diskuterer vi ligestilling mellem kønnene, en ligestilling, der blev praktiseret for mange, mange år siden, selv om der ikke sidder lige mange på taburetterne herinde af begge køn. Det er pjat, fru Lilli Gyldenkilde, jeg beklager dybt. Hvis fru Lilli Gyldenkilde har en sag i dag, er det i hvert fald ikke en sag for den sunde fornuft.

Og så ved jeg da ikke, om fru Lilli Gyldenkilde synes, at det er bedre at have en Thatcher. Jeg tror da nok, at en Schlüter kan være lige så god som en Thatcher, og hun er da kvinde.